

A gázgyári kölcsön ügye

Igen tisztelt Szerkesztő Ur!

A »Délmagyarország« szerdai számának vezércikke foglalkozik a gázgyári kölcsön ügyével és abban téves adatok alapján oly következtetésekre jut, amelyek nem felelnek meg a tényállásnak és végül azt állapítja meg, hogy akik a gázgyár ügyeit intézik, helyesen jártak el, mert kellő gondnal és előrelátással dolgoznak, de felteszi a kérdést, hogy ugyanazt elmondhatják-e azok is, akik a város érdekeit képviselik.

Nem érzem magamat hivatva arra, hogy a város hivatalos és felelős vezetőit védelembe vegyem, azonban miután, ki a legutóbbi közgyűlésen a hatósági javaslat mellett felszólaltam s a Gázgyár magatartását bírálva a javaslat elfogadása mellett állást foglaltam, a cikk bizonyos mértékig engem is érint — ezért felelek reá és kérem, hogy a feleletemnek helytadni sziveskedjék.

A cikk szerint az elfogadott kölcsönfizetési módozat két irányban rendkívül súlyos u. m.: 1. lemond vele a közvilágítás árának érinthetlenségéről, 2. hogy a város kénytelen megválni jelentékeny földbirtokától.

Ami az első pontot illeti, tévedésben van a cikk, mert a városnak a szerződésben biztosított azon joga, hogy a közvilágítás és a hivatalok világítására szükséges energiát a koncesszió egész ideje alatt a szerződésben megállapított egységaron igényelheti, változatlanul megmarad s az évi 300.000 pengő járulékból azon összeg, amely ezen célra szükséges, a tervezetben biztosítva van. A város tehát nem mondott le a közvilágítás árának érinthetlenségéről, hanem éppen ellenkezőleg, olyan megoldást keresett, amellyel ezen előnyét tovább is megtarthatja. Így jutott el azon megoldáshoz, hogy a 80.000 pengő körül mozgó évi részesedését, amely előreláthatólag a jövőben növekedni fog, 30 évre 80.000 pengő fixösszegben állapította meg és kötötte le. Ezen hátránytól akar tehát szabadulni akkor, amikor egyösszegben óhajtja kifizetni a másfélmillió összegét azért, hogy ha idővel a 80.000 pengő részesedés emelkedik, a többlet is az övé legyen. Ezért akar a vagyona, földbirtoka egy részéből pénzt szerezni.

Ami a második pontot, a földbirtoktól való megválást illeti, azt mondja a cikk: »ha marandó, halaszthatatlan, legelsősorú szociális, a népesség színvonalát emelő anyagi, vagy morális hasznóhajtó alkotások létrehozására fordították volna a gázgyári kölcsönt, akkor az elért cél, a betöltött földadat, a teljesített köteleesség enyhítené s talán indokolná az áldozatot«. Mindenki tudja, hogy a gázgyári kölcsön azon nyomasztó adósságok részbeni törlesztésére kellett, amely adósság javarészt az egyetemi és egyéb építkezésekből keletkezett. Kérdem, vajon ezen építkezések nem feleltek-e meg azon célnak és kívánalmaknak, amelyeket a cikk fölállít? Azt hiszem, az egyetemi építkezések marandók, halaszthatatlanok, legelsősorú szociális és a népesség színvonalát emelő, anyagi és morális hasznóhajtó alkotások voltak. A kölcsönt tehát indirekt, ilyen célra fordították, ezért én a most hozandó áldozatot indokolva látom!

A gázgyári szerződés igenis mindaddig előnyös volt a városra nézve, amíg csak abból állt, hogy a város évi 600.000 pengőért bérbeadja a gyárat és évi részesedést kap, hátrányossá csak akkor vált, amikor ezen bérösszeg fele egy kölcsönnyületté alakult át. Ma azonban ezen már változtatni nem tudunk s ha elfogadtuk az akkori vezetők nagy fáradozását, a nagy építkezéseket, a város emelését és fejlesztését és ezért örököseink az emléküket, akkor el kell fogadnunk azt is, ami kevésbé előnyös, a gázgyári kölcsön visszafizetésének a gondját is.

Homlokegyenest ellenkező azonban a felfogásom a cikk azon részével, amely a készpénzfizetésre szabott idő rövidségét helyesli.

A gázgyár azért szabta ilyen rövidre az időt, mert neki az az előnyösebb, ha a város nem tudja kifizetni az összeget; logikus tehát, hogy a városnak a kifizetés az előnyösebb. A város csak valamely vagyontárgyának eladása révén tud pénzhez jutni. Ha az idő szorítja az értékesítést, az mindig hátrányos az értékesítőre. A jelen esetben a hitelező, »a gázgyár« a határidő szűkreszabásával hátrányos helyzetbe akarja hozni az adóst, »a várost«, hogy így magának szerezzen meg minden előnyt. Ezen eljárást nem tartom méltónak a gázgyárhoz éppen Szeged városával szemben és azt hiszem, Szeged város minden polgára osztja azon felfogásomat és a gázgyár vezetőségéhez intézett azon felszólításomat, hogy vegye ezen feltételeit revízió alá és módosítsa azt akként, hogy az megfeleljen a kívánatos harmonikus jóviszonynak és ne a hitelezőnek az adóssal szemben fennálló rideg álláspontjának. Bizva abban, hogy a város két képviselője is érvényesíti nagy befolyását ezirányban, azt hiszem, az eredmény nem is fog elmaradni.

Végül engedje meg a cikk írója, hogy a város szempontjából nézve az ügyet, véleményével elmentélben megállapítsam, hogy akik a gázgyár ügyeit intézik, nem jártak el helyesen, mert nem voltak előrelátással. Fel kell ugyanis tételeznem róluk, számolnak azzal, hogy a szerződés egyszer lejár s azt meg is akarják hosszabbítani; ilyen eljárás s a város közönségének ilyen kezelése mellett remélem, lesz az utódainknak annyi gerince, hogy a szerződés viszonyt felbontják.

Fogadja Szerkesztő Ur hálás köszönetem, hogy soraimnak b. lapjában helyet adni sziveskedett. Hazafias üdvözléssel: vitéz dr. Shvoy Kálmán, ny. altábornagy, törvh. biz. tag.

Súlyos pusztítást okozott a szélvihar a gabonában és a gyümölcsösökben

(A Délmagyarország munkatársától) Szerda este és éjszakán hatalmas vihar vonult végig Szeged fölött tartós záporosó kíséretében. A szélvihar — ki tudja hányadik az idén — talán a leghevesebb volt az összes eddigiek között és jelentős károkat okozott a városban, főleg a külterületen. Sok helyen fákat csavart ki és kerítéseket döntött ki. A villamosvasút rókusai telepén, ahol most folynak a konzervgyár építkezései, ledöntötte a szél a szesztorony burkolóépítményét. A kárt csak néhány

napi munkával lehet pótolni.

A városban okozott károk azonban elenyészőek a külterületi pusztítások mellett. A tanyaik között a síkságon, ahol jobban érvényesülhetett a szél ereje, a learatott és keresztbe rakott gabonát szétszórta a szélvihar. A termésnek jelentős hányada ment így veszendőbe. Az eső a gyümölcsösökben is nagy kárt okozott, sok helyen leverte a fáról a meggyet, a barackot és beletemette a földbe. Az eső sem tett jót az átázott földeknek.

Augusztusra üzembehelyezik a szegedi konzervgyárat

Speciális szegedi zöldségkonzerveket gyárt majd a rókusai telep, ahol javában folynak az építkezések

(A Délmagyarország munkatársától) Pár nap óta nagy munka folyik a Szegedi Közüti Vaspálya Rt. rókusai telepén: megkezdtek a szegedi konzervgyár régen bejelentett és régóta várt építési munkálatait. Amint ismeretes, az Első Kecskeméti Konzervgyár, amely a budapesti Kereskedelmi Bank érdekkörébe tartozik, megegyezett a villamostársasággal, hogy a társaság, amely a jövőben beszünteti áramfejlesztő üzemét és a Gázgyártól vásárolja a villamoskocsik üzemeltetéséhez szükséges áramot, átadja rókusai telepét a konzervgyárnak. Az átadás ugyan még csak részben történt meg, mert a Gázgyár még nem kapta meg Svájból a háborús szállítási nehézségek miatt a villamosvasút árammal való ellátásához szükséges nagy gépét, a konzervgyár azonban már megkezdte a berendezkedést a telep föltszabadult részén. A villamostársaságtól átvett területhez még 12 katasztrális holdat vásároltak a telep mellett 62.500 pengőért, ennek a területnek felét beépítik, másik felén pedig mintagyümölcsösöt és kísérleti kertészetet létesítenek.

A szegedi konzervgyár építkezéseit Lebovits Béla, az Első Kecskeméti Konzervgyár igazgatója személyesen vezeti. Az építkezésről Lebovits igazgató a következőket mondotta a Délmagyarország munkatársának:

— A szegedi konzervgyár berendezési munkálatai megindultak, bár rendkívül nehéz körülmények között. A konzervgyártáshoz szükséges gépi berendezések megérkeztek, beszerel-

sük folyik, csak kissé lassan, mert rendkívül hátráltatja munkánkat a kedvezőtlen időjárás. Némi késedelmet okozott az építkezésben a téglahiány és a fahiány is, valamint a közelmúlt rendkívüli intézkedései következtében építőmunkásaink létszámának csökkenése. Mindeme nehézségek ellenére reméljük, hogy az építkezést ebben a hónapban be tudjuk fejezni és a jövőhónapban megkezdhetjük a konzervgyártást.

Arra a kérdésünkre, hogy a szegedi gyümölcsfeldolgozó üzem mily konzerveket fog gyártani, az igazgató a következőket mondotta:

— A gyümölcsszezonról kissé már lekéstünk, de az idei gyümölcstermés különben is olyan, hogy kevés értékes gyümölcs kerülhetne feldolgozásra, éppen ezért a súlyt az idén a zöldségkonzervekre fektetjük. Speciális szegedi konzerveket fogunk gyártani, főképpen a C-vitaminos paprikakészítményeket és kikísérletezzük a szegedi paradicsom vitamin- és cukortartalmát a speciális eltevési mód lehetőségeit illetően. A paprikakonzervek készítésének céljára építés alatt áll a telepen egy 36×15 méteres nagyságú épület, a paradicsomkonzervek gyártására pedig azt az épületet rendezzük be majd, amelyben egyelőre a villamosvasút áramfejlesztő gépei vannak.

Az igazgató egyébként szerdán Kamočsaj Gábor gazdasági tanácsos társaságában beszámolt a polgármesternél az építkezés haladásáról.

KORZÓBAN

Ma

Jávör Pál
Lázár Mária
Páger Ania
Vaszary Piri
Peihes-Dénes-Salomon
főszereplésével

A férfi mind örült!

zenés magyar vígjáték

Példátlan siker!

Még mindig óriási érdeklődés!

Okvetlen nézze meg, mert ma utoljára játsszuk

Nyugati villámháborút

a Belvárosi Mozi-ban

5, 7, 9

Jön a legaktuálisabb film:

S U E Z

SZÉCHENYI MOZI Csütörtökön utoljára 5, 7, 9

Mindenkihez szóló és mindenkinek való film
MÓRICZ ZSIGMOND gyönyörű diákregeje:

Légy jó mindhalálig

Pénteken érkezik:

A torockói menyasszony